इति चिन्तयति स्वैरं तस्मिंस् ते दिव्यकन्यके
भुक्त्वा निजोचितं भोज्यं दिव्यं पपतुर् आसवं । 114
अद्य आगतो महातेजा द्विजः कोऽपि गृहेषु नः,
तस्माद् भगिनि चेतो मे शङ्कितं, तद् व्रजाम्य् अहं । 115
इत्य् उक्त्वा ताम् अथ आमन्त्र्य द्वितीयां दिव्यकन्यकां
गुरुचन्द्रस्य गृहिणी तरोर् अवररोह सा । 116
तद् दृष्ट्वा भृङ्गरूपौ तौ गुरुचन्द्रो द्विजश्च सः
प्रत्यागत्य अग्रतो गेहे पूर्वम् उत्तस्थतुर् निशि । 117
ततः सा दिव्यकन्या अपि गुरुचन्द्रस्य गेहिनी
आगत्य अलक्षिता अत्र एव प्रविवेश स्वमन्दिरं । 118
ततः स ब्राह्मणः स्वैरं गुरुचन्द्रम् अभाषत,
दृष्टं त्वया यद् एषा ते भार्या दिव्या न मानुषी । 119
द्वितीया सा अपि च एतस्या दृष्टा अद्य भगिनी त्वया,
दिव्या स्त्री तु मनुष्येण कथम् इहति संगमं । 120
तद् एतत्सिद्धये मन्त्रं द्वारोल्लीख्यं ददामि ते
तस्य उपबृंहिणीं वाक्यां युक्तिं च उपदिशाम्य् अहं । 121
अशुद्धो ऽपि ज्वलत्य् अग्निर् वात्यायोगे तु का कथा,
एवं मन्त्रो ऽर्थदो ऽप्य् एकः किं पुनर् युक्तिसंयुतः । 122
इत्य् उक्त्वा गुरुचन्द्राय दत्वा मन्त्रं द्विजोत्तमः
उपदिश्य च तां युक्तिं प्रभाते स तिरोदधे । 123

Digitized by Google